

TEZA:

Obwiniona radca prawny popełniła delikt dyscyplinarny polegający na niewypełnieniu ciążącego na niej obowiązku doskonalenia zawodowego w cyklu szkoleniowym 2018-2020 poprzez nie uzyskanie minimalnej wymaganej liczby punktów szkoleniowych, co stanowi naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 14 i art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz w zw. z § 7 i § 11 uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11.12.2015 r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, w brzmieniu stanowiącym załącznik do uchwały nr 295/X/2018 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 12.07.2018 r. Za ten czyn obwiniona została ukarana upomnieniem.

WO-127/22**ORZECZENIE*****z dnia 17 października 2022 r.******Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie
w składzie:***

Przewodniczący: SWSD Karolina Szał

Sędziowie: S WSD Paweł Libertowski

S WSD Tomasz Jankowski (sprawozdawca)

Protokolant: Piotr Ciepiński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Wacława Góreckiego

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2022 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego C. D. (...) obwinionej o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 14 i 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz w zw. z § 7 i § 11 uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11.12.2015 r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (t.j. jako

Załącznik do Uchwały nr 295/X/2018 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 12.07.2018 r.),

na skutek odwołania obwinionej od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 26.04.2022 r. sygn. akt OSD 49/XI/22 zaskarżającego to orzeczenie w pkt. 2 (co do kosztów postępowania),

orzeka:

1. utrzymuje w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 26.04.2022 r. sygn. akt OSD 49/XI/22 w zaskarżonej części (tj. w jego pkt. 2),
2. kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie w zryczałtowanej kwocie 1.800,00 zł (jeden tysiąc osiemset złotych).

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 26.04.2022 r. sygn. akt OSD 49/XI/22 Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych uznał obwinioną winną popełnienia deliktu dyscyplinarnego polegającego na niewypełnieniu ciężącego na niej obowiązku doskonalenia zawodowego w cyklu szkoleniowym 2018-2020 przez niebranie udziału w szkoleniach i tym samym niezyskanie minimalnej wymaganej liczby punktów szkoleniowych, co stanowi naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 14 i art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz w zw. z § 7 i § 11 uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11.12.2015 r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, w brzmieniu t.j. stanowiącego załącznik do uchwały nr 295/X/2018 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 12.07.2018 r.

Orzeczenie powyższe zapadło w następstwie wniosku oskarżyciela o wydanie orzeczenia i wymierzenie uzgodnionej kary dyscyplinarnej w trybie odpowiednio stosowanego art. 335 § 1 k.p.k.

Obwinionej wymierzono karę upomnienia. Nadto obwinioną obciążono kosztami postępowania przed Sądem 1 instancji w kwocie 1.500,00 zł.

Od wyżej opisanego orzeczenia odwołanie wywiodła obwiniona, zaskarżając owo orzeczenia

w części dotyczącej kosztów postępowania. Obwiniona wniosła o zmianę orzeczenia poprzez zwolnienie jej z kosztów postępowania, wnosząc o zwolnienie jej z kosztów postępowania również w postępowaniu odwoławczym. Obwiniona podniosła, iż koszty postępowania nie były z nią uzgodnione. Nadto wskazała, iż emerytura stanowi jej jedyne źródło dochodu i nie jest w stanie ponieść owych kosztów. Wskazała, iż od niemal roku nie wykonuje zawodu, a emeryturę uzyskuje w wysokości objętej zwolnieniem w ramach kwoty wolnej od podatku, przy czym kwoty tej nie wskazano.

W odwołaniu nie sformułowano żadnych wniosków dowodowych. Do odwołania nie dołączono żadnych dokumentów. Obwiniona prawidłowo zawiadomiona nie wzięła udziału w rozprawie przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie.

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 335 § 1 k.p.k. - mającego w sprawie odpowiednie zastosowanie mocą art. 74 [1] pkt. 1) ustawy o radcach prawnych - zakres uzgodnień czynionych przez Rzecznika Dyscyplinarnego z obwinionym nie obejmuje obligatoryjnie kwestii kosztów postępowania, stwarza jedynie taką możliwość. Wynika to wprost z brzmienia zdania ostatniego komentowanego przepisu: „Uzgodnienie może obejmować także wydanie określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu”.

Jak wynika przy tym z akt niniejszego postępowania, kwestia kosztów postępowania nie była przedmiotem ustaleń z obwinioną. Obwiniona nie składała wniosku o zwolnienie jej z kosztów postępowania. Obwiniona w świetle art. 624 § 1 k.p.k. nie wykazała również, aby uiszczenie kosztów było dla niej zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również przemawiających za tym względy słuszności.

Ubocznie przy tym odnotować należy, iż obwinionej wymierzono w sprawie najniższą karę przewidzianą ustawą, tj. karę upomnienia. W szczególności nie wymierzono obwinionej i nie wnioskowano o wymierzenie kary pieniężnej.

Stosownie do treści art. 70 [6] ust. 2 w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony. Sąd 1 instancji prawidłowo zatem zastosował wskazany przepis, orzekając przy tym o wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania w kwocie 1.500,00 zł tj. nieprzekraczającej połowy

dopuszczalnego limitu, określonego uchwałą nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20.03.2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Jednocześnie, mając na względzie wyżej powołaną normę, uwzględniając fakt, iż odwołanie obwinionej nie obejmowało swoim zakresem kwestii innych (w tym winy i kary) niż koszty postępowania, kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym należało obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych.